

Ste všetci v poriadku?
 Áno.
 Jedlo je dobré? (Áno.)
 Ste šťastní? (Sme šťastní.)
 Takže, vidíte toto logo:
 „Zachráňte planétu“.
 Stále musíme
 zachrániť planétu.
 Ďakujem vám,
 že ste vonku vyzdobili
 jedálny stôl
 v indonézskom štýle,
 veľmi pekne. Krásne.
 Urobili ste to
 ako na Nový rok.
 Ďakujeme Majsterka.
 Práve dnes, však? (Áno.)
 Priniesli ste všetky
 tieto veci z Bali?
 Áno Majsterka.
 Z Indonézie?
 Áno, Majsterka.
 Ďakujem vám veľmi pekne.
 Ste veľmi štedrý.
 Veľmi láskavý. Ďakujem.
 Ďakujem.
 Ako sa povie
 „ďakujem“ po...
 Terima kasih.
 Dnes vám prečítam
 niečo z Islamu,
 z príbehov o dervišoch.
 Poznáte dervišov?
 Derviš je
 v moslimskej tradícii.
 Derviši,
 oni veľa tancujú.
 Majú klobúk,
 majú plášť,
 a rúcho –
 veľmi dlhé... široké
 – a potom keď tancujú...
 takto...
 derviš.
 Rumi je jeden
 z dervišských Majstrov.
 Takže toto je príbeh
 z dervišskej
 moslimskej tradície.
 Derviši sú veľmi slávni.

Je to presne tak, ako je
 v kresťanstve
 veľa cirkví.
 Napríklad kresťania majú
 katolíkov,
 evanjelikov,
 cirkev svätých
 neskorších dní,
 adventistov siedmeho dňa,
 atď., atď.,
 a potom menšie zložky.
 V poriadku.
 Tak veľa odnoží
 v jedinom náboženstve?
 Rozumie tomu niekto?
 Dva cukríky.
 Prečo je tak veľa
 rôznych takzvaných siekt
 a rôznych pomenovaní
 v jednom náboženstve?
 Vie niekto?
 Kvôli rôznemu chápaniu.
 Oni hovoria to isté.
 Rôzne názory medzi žiakmi.
 Rôzni žiaci,
 rôzne názory.
 Rozdielne osvietenie.
 Rôzni žiaci dosiahnu
 rôzne úrovne.
 Dosiahli rôzne úrovne.
 Majster si nikdy nezvolil
 následníka.
 Keď bol Ježiš nažive,
 ešte vôbec neexistovalo
 kresťanstvo.
 A keď Kristus zomrel,
 založili kresťanstvo.
 My tu dokonca nemáme
 ani „izmus“, rozumiete?
 Ale tak sa to stalo.
 Takže keď Kristus
 odišiel do Neba,
 boli tam niektorí žiaci,
 ktorí boli osvietení
 a pokračovali
 v Majstrovom učení,
 potom je to v poriadku.
 Potom to pokračuje...
 „Kristus-“... „kresť-anstvo“.
 Ale v angličtine

sa to číta „kresťanstvo“.
 je to od slova „Kristus“.
 Ako keď zomrel Budha,
 bolo z toho... budhistický...
 budhizmus.
 Keď zomrel Lao-c', vznikol
 Laoizmus alebo Taoizmus.
 Áno, vzniklo to
 z Majstrovho mena,
 z Majstrovho učenia
 alebo z Majstrovho titulu.
 Keď ste osvietený v Indii,
 volajú vás „Budha“.
 Keď ste osvietený
 v Jeruzaleme,
 volajú vás „Kristus“.
 Keď ste osvietený
 možno v Číne,
 volajú vás
 „niečo-c'“.
 Tak veľa je „-c'“ –
 Kong-c' (Konfucius), Lao-c',
 Meng-c', Mo-c'...
 Už rozumiete?
 Áno.
 A keď zomrel Konfucius,
 vzniklo „Konfuciánstvo“.
 Volajú to
 „Đạo Khổng“,
 v Âu Lạc (Vietnam)
 a v Číne.
 To znamená konfuciánstvo.
 „Đạo Lão“ znamená
 Laoizmus alebo Taoizmus.
 Tak to je.
 Keď zomrel Kristus,
 osvietení apoštoli
 pokračovali v jeho učení
 a pomaly sa z toho stalo
 kresťanstvo... Fajn.
 Ale potom, čo všetci títo
 pôvodní žiaci
 Majstra Ježiša
 tiež odišli do Neba,
 možno tam potom boli
 iní osvietení žiaci.
 A možno v tom čase
 pravé kresťanstvo
 od Majstra Ježiša
 už zaniklo,

už nebolo pravé.
Nebol tam už skutočný krst,
žiadna skutočná línia,
žiaden prenos
od srdca k srdcu
– my to nazývame
„prenos“,
„zasvätenie“.
Takže človek,
ktorý bol osvietený
v tej tradícii,
možno odišiel
k inému Majstrovi
v inom náboženstve
alebo k inému Majstrovi,
ktorý nemal žiadne meno,
žiaden „izmus“
a získal kľúč k osvieteniu.
A potom sa vrátil späť
a učil svojich kresťanských
bratov a sestry –
kresťanov názvom
ale nie kresťanov
skutočným praktikovaním.
Takže odvtedy
aj keď sa narodil ako kresťan
v kresťanskej rodine
a tiež učil ľudí
svojej kresťanskej sekty,
bol osvietený.
Takže vysvetľoval
Kristovo učenie
iným spôsobom
než cirkev alebo kňaz
v tom čase.
Takže tento človek
pravdepodobne odišiel
a získal niekde osvietenie.
Preto začal učiť
svojich bratov a sestry
kresťanov a oni sa stali
skutočnými kresťanmi.
Ale možno preto,
že aj mnohí iní ľudia
z iných
náboženských pozadí
prišli k tomu kresťanskému
osvietenému Majstrovi,
aby s ním študovali.
Oni sa nechceli nazývať

kresťanmi,
pretože neboli
skutočnými „kresťanskými
kresťanmi“ tak,
ako to v tej dobe bolo,
ako neosvietení kresťania,
ale mali skutočného
osvieteného Majstra.
Po skutočnom osvietení
už nie je žiaden kresťan,
žiaden budhista,
žiaden moslim, sikh,
žiaden hinduista – všetko
to sú osvietené osoby,
osvietení svätci, to je všetko.
Preto sa možno
sami nazývajú
trochu odlišne...
možno
Adventisti siedmeho dňa
alebo možno Cirkev
svätých neskorších dní,
vidíte?
Len aby sa odlíšili
od „predných“ svätcov.
A preto ľudia,
ktorí boli osvietení
v tom čase,
sami seba odlíšili,
alebo žiaci,
ktorí nasledovali
osvieteného Majstra,
sa odlíšili
a nazvali toho Majstra alebo
pokročilého praktikujúceho
„svätými neskorších dní“
len aby ľuďom povedali,
že stále máme svätcov,
aj keď kresťanstvo
už vybledlo,
keď Ježiš zomrel.
Preto sa nazvali
„svätými neskorších dní“,
len aby pokračovali
v tradícii.
Pretože
keď ste osvietení,
neopúšťate
svoje náboženstvo, však?
Stále ste kresťan,

stále ste moslim,
stále ste hinduista,
stále ste budhista, atď.
Nazývate sami seba budhista,
pretože ste budhista.
Boli ste budhistom
po celý svoj život,
a stále ste budhista.
Ide len o to, že Majster
vám pomôže porozumieť
vášmu budhizmu
lepšie než predtým. A vy
to chápete, však? (Áno!)
Takýmto spôsobom
z kresťanstva
vzišlo tak veľa
rôznych odnoží,
aj keď vo svojom srdci
vedia, že je jediný Boh,
uctievajú Boha,
a rešpektujú Ježiša.
Rozumiete?
Áno.
To isté aj
s islamom či budhizmom –
keď Majster odišiel do Neba,
vzišlo mnoho rôznych vecí.
V poriadku, poďme teraz
k príbehu o dervišoch.
Toto patrí k islamu.
Takže tu je príbeh,
humorný príbeh s názvom:
„Komár a slon.“
Viete, čo je to komár?
Malý hmyz.
Nie? Veľmi malý.
A dúfam, že viete,
čo je to slon?
Áno alebo nie? (Áno!)
Ako vyzerá?
Áno, má vpredu veľký nos,
veľký nos.
Toto je príbeh o nich dvoch –
o tom najmenšom
a o tom najväčšom.
Kde bolo tam bolo,
pred dávny, dávny časom
bol raz jeden komár – mohli
by ste ho volať „hmyz“.
Volal sa Namus

a bol známy
svojou citlivosťou
ako „citlivý Namus“ –
dokonca mal titul!
Komár, taký malý...
ako necht na prste,
má titul:
citlivý komár!
Musíte vedieť,
že Majstri v dávnych časoch
používali príbehy,
aby osvietili žiakov
a tiež aby znázornili
niektoré citlivé otázky,
ktoré nemohli vysvetľovať
otvorene na verejnosti.
Osvietení Majstri sú vždy
pod drobnohľadom
verejnosti, obzvlášť
neosvietených ľudí.
Tí sa vždy snažia
robiť problémy.
Menia biele na čierne
a neustále robia Majstrom
problémy.
Takže aby minimalizoval
riziko,
tak Majster – ako Ježiš,
Budha alebo Majster
dervišov tu – vymysleli
príbehy, ktorými povedali to,
čo chceli povedať,
ako príbeh pre deti
alebo vymyslený príbeh,
takže nikto ich nemohol
obviniť, že verejnosti
vymývajú mozog,
alebo že učia niečo,
čo bolo neortodoxné.
V tom čase to bolo
pre nich veľmi ťažké
široť pravdu.
Preto bol prorok Mohamed
prenasledovaný
a obviňovaný.
Preto bol Ježiš ukrižovaný.
Budhu sa dokonca
pokúšali zavraždiť,
pokúšali sa ho zavraždiť.
Ale odsekli mu

iba jeden z prstov na nohe.
Raz mu odrezali
prst na nohe.
Od dávnych čias
je každý osvietený Majster
v nebezpečenstve
nejakého druhu.
A ak sa im podarí
zostať nažive,
aj tak je ich život ťažký.
Ak chcete vysvetľovať,
učiť žiakov
alebo vysvetľovať pravdu
na verejnosti,
je to veľmi ťažký život...
vždy.
Možno to jedného dňa
budeme mať ľahšie.
Keď sa všetci ľudia
stanú vegetariánmi
a budú viac osvietení,
potom možno bude život
menej ťažký pre akúkoľvek
osvietenú osobu.
Ale je to už lepšie
než za čias
proroka Mohameda
a za čias Ježiša, atď., atď.